

Hans Nielsen: Det Forslag, vi her behandler, gaar jo ud paa at indføre Ændringer i Strandingsloven af 10. April 1895. Der er tidligere gjort Forsøg paa at indføre nogle Ændringer i denne Lov, og nu foreligger der altsaa et nyt Forslag, lidt anderledes end sidst, der gaar ud paa at forbedre Strandfogdernes og tillige Bjærgelavens Lønningsforhold. Men det er rimeligt, at naar de skal have Lønforbedringer, er der andre, der maa betale, og det er saa overladt til Staten at betale det, som de herefter faar mere end hidtil. Det er nok muligt, at det, de hidtil har faaet, særlig Strandfogderne, har været for lidt, men det ser, som den ærede sidste Taler var inde paa, noget mærkeligt ud, at Bjærgelavene skal have Betaling, hvad enten de medvirker ved en Bjærgning eller ej. Det har vel sin Grund i, at de faar for lidt, naar de er med i Bjærgningsarbejdet, og saa skal de have lidt ekstra, naar de er fri, for at det paa den Maade kan dække det, der forlanges i Løn. Det er Ting, som er vanskelige at bedømme ved at læse Forslaget, og derfor er jeg meget tilfreds med, at der er Udsigt til, at Forslaget kommer i Udvalg, hvor man bedre kan forhandle om disse Forhold: Om de 20 pCt., som man mener Statens Indtægter forringes med, hvis denne Lov gennemføres, slaar til, er ogsaa vanskeligt at afgøre. Den højtærede Justitsminister har jo en Oversigt, som han fremkom med ved Forelæggelsen, og som ogsaa findes i Bemærkningerne til Lovforslaget; men det turde dog være rigtigt at foretage en nøje Prøvelse af, om man kan nøjes med disse 20 pCt.s Formindskelse.

Lovforslagets Bestemmelser angaaende Auktionerne samt Dagpenge og Rejsegodtgørelse kan vi gaa med til, og i det hele kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Justitsministeren (Rytter): Det Beløb, den ærede socialdemokratiske Ordfører (Laurits Knudsen) nævnte, angiver ganske rigtigt Formindskelsen i Statskassens Indtægter. Det bliver noget mere det ene Aar, noget mindre det andet, men altsaa gennemsnitlig ca. 13 000 Kr. Som jeg har redegjort for i Motiverne, og som det ogsaa fremgik af det ærede Medlems Forespørgsel, kan Tallet ikke nøjagtigt angives.

Til den ærede Ordfører for det konservative Parti (S. Rasmussen) vil jeg sige, at jeg for saa vidt er enig i, at det var bedre, om vi fik en Ordning, der gik ud paa, at

kun de skulde have Vederlag, der har været med i Arbejdet; men det er netop en saadan Ordning, der hidtil har voldt Vanskeligheder, idet det var vanskeligt at afgøre, hvornaar Fogderne kunde gøre det, og hvornaar Bjærgelavene skulde gøre det. Det er altsaa for at komme bort fra disse Stridigheder, at man nu vil prøve den foreslaede Ordning.

De Spørgsmaal, som i øvrigt er blevet berørt af de ærede Ordførere, vil vi kunne drøfte nærmere i Udvalget. Jeg takker for de Udtalelser, som er faldet, og hvoraf jeg synes, man kan slutte, at Forslaget vil faa en gunstig Behandling.

S. Rasmussen: Jeg takker den højtærede Minister, fordi han gav Tilslutning til min Udtalelse om, at det var den bedste Løsning, hvis man kunde finde en Ordning, hvorefter de, der udfører Arbejdet, faar Betaling for det, og de, der intet har udført, heller ingen Løn faar. Jeg forstaar godt Vanskelighederne derved, men jeg kunde dog tænke mig, at noget lignende som det, der er foreskrevet i § 6, altsaa den ændrede § 18, kunde være bestemmende for, naar Bjærgelavet træder til, og naar det ikke skal træde til. Det er Politiet, som her skal afgøre, om Strandfogeden selv skal bjærge, eller der skal tilkaldes andet Mandskab. Vi fra vor Side kunde tænke os noget i den Retning, om der ikke kunde findes en saadan Ordning, at Bjærgelavet traadte til, naar det fik Ordre dertil, og saa naturligvis fik Indtægten. Thi det er jo ikke saaledes, at vi mener, de faar for meget.

Justitsministeren (Rytter): Jeg tror, det vil være vanskeligt at gaa den Vej, det ærede Medlem her antyder, for det vil altsaa sige, at man skulde have Politiet til at komme til Stede i alle disse Tilfælde, og vi vil netop søge at undgaa, at Politiet maaske skulde foretage lange Rejser, idet Sagen overlades til Folkene selv, som er paa Stedet. Vi kan jo overveje Spørgsmaalet i Udvalget, og kan vi finde en saadan Ordning, skal den ikke støde paa Vanskeligheder. Men jeg har overvejet det, og jeg tror ikke, det kan lade sig gøre.

Gisselbæk: Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for Bjærgelavet. Bjærgelavet kan man egentlig sammenligne med vort Brandvæsen. Det er jo saadan, at naar der er Ildebrand, kaldes der paa Brandvæsenet, og noget lignende er Tilfældet, naar der foreligger en Stranding: saa kaldes der paa